Prawa dziecka

Żyjemy w świecie dojrzewającej demokracji, ciągle uczymy się rozumieć swoje prawa, korzystać z szeroko pojętej wolności, tak aby żyć w zgodzie z wyższymi wartościami jakimi są: pokój, sprawiedliwość i tolerancja. Mamy swoje prawa, ale również i dzieci będąc częścią społeczeństwa korzystają ze swoich praw zawartych w

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

i

Konwencji Praw Dziecka.

Zatrzymajmy się przy podstawowym dokumencie międzynarodowym.

Konwencja Praw Dziecka

Uchwalona przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w 1980 roku, a przez Polskę ratyfikowana w 1991 roku. Zgodnie z Konwencją dziecko jest podmiotem praw i wolności, a nie przedmiotem praw innych osób. Konwencja z uwagi na dobro dziecka nakłada na rodziców i wszystkie inne osoby, w tym również nauczycieli oraz organy władzy państwowej obowiązek kierowania się we wszelkich działaniach troską o najlepiej pojęty interes dziecka. Przewiduje również obowiązek państwa w zapewnieniu zdrowotnych i wychowawczo - bytowych potrzeb dziecka.

Prawa zawarte w Konwencji zebrane są w trzech kategoriach :

- *zapewnienia:*

  - prawo do posiadania, otrzymywania lub dostępu do pewnych dóbr i świadczeń np. imienia, obywatelstwa,

opieki zdrowotnej, edukacji, odpoczynku, zabawy, prawo do opieki nad sierotami i osobami niepełnosprawnymi,

- ***ochrony:***

  - prawo do ochrony przed szkodliwymi działaniami i praktykami np.: separacji od rodziców, zaangażowania w działania wojenne, handlowego i seksualnego wykorzystywania, fizycznej i psychicznej przemocy wobec dziecka,

- ***uczestnictwa:***

  - prawo dziecka do bycia wysłuchanym przy podejmowaniu decyzji dotyczących jego życia. Wraz z rozwojem umiejętności dziecko powinno mieć rosnące możliwości brania udziału w życiu społecznym.

Konwencja przypomina również znaczenie rodziny dla harmonijnego rozwoju dziecka. Rodzice winni zapewnić dziecku jak najlepsze warunki rozwoju w pełnej akceptacji, zrozumieniu, w poszanowaniu jego godności osobistej. W poczuciu więzi rodzinnej, w atmosferze miłości i wzajemnej tolerancji dziecko uczy się postrzegać świat poprzez pryzmat właściwie rozumianej wolności i sprawiedliwości. Czuje się

kochane i ważne, ale również rozumie ważność innych i ich potrzeby. Negatywnym zjawiskiem jest przemoc dorosłych wobec dzieci. Nie należy więc być na to obojętnym.

Nauczyciele także ponoszą odpowiedzialność za przyszłe losy swoich wychowanków. Wyposażając dzieci w odpowiednie umiejętności, wiedzę oraz postawy, już od najmłodszych lat uświadamiają im, jak ważne są prawa dziecka, dlaczego powinny być przestrzegane i chronione.

Im wcześniej dziecko styka się z wartościami wyższymi takimi, jak: sprawiedliwość, tolerancja, poszanowanie godności i wolności innych, tym łatwiej podlega procesowi socjalizacji. Uczenie poszanowania praw innych i radzenia sobie w sytuacjach naruszania praw własnych, jest elementem wychowania przygotowującego do życia w społeczeństwie demokratycznym.